

DRAŻNIĆ SIĘ (2) *vb impf*

drażnić się (1), **drażnić się** (1) *BielKron : CzechRozm (1 : 1)*.

Zawsze się.

a pochylone.

praet 3 sg m drażnił się (1). ◇ con 3 pl m pers by się drażnili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. drażnić (w innym znaczeniu).

1. Niepokoić się (1) :

*Szereg: »trwożyć się i drażnić« (1): iáko zóná wierna mężá niewiernego/ zwyciężác ma: á mąż też wierny/ zónę niewierną/ [...] Oćiec/ dźiátki wychowywuiąc ie w boiázni Páńńkiey/ á nie drażniąc ich áby fie nie trwożyli/ y drażnili. *CzechRozm* 241v.*

2. Spierać się, klócić się [z kim około czego] (1) : s Papieżem fie drażnił [*Henryk Piąty*] około podawánia Papiestwá y Inwełtytur wybieránia *BielKron* 180.

Formacje współrdzenne: nadrażnić się, rozdrażnić się.

KN